

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 19Csp/132/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317207867
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Šefčíková
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2017:2317207867.2

Rozhodnutie

Okresný súd Galanta pred sudcom JUDr. Táňou Šefčíkovou, v právnej veci žalobcu: R. Q., V.. X.X.XXXX, P. Č.S. L. XX, XXX XX, zast.: JUDr. Vladimír Sidorom, advokátom, so sídlom Železničná 4/A, 920 01 Hlohovec, IČO: 42 256 593, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., IČO: 35 792 752, so sídlom Pribinova 25, Bratislava 824 96, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, Bratislava 811 04, o zaplatenie 1.788,35 Eur s prísl. takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 1.788,35 Eur spolu s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 1.788,35 Eur od 8.11.2016 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Súd žalobcovi priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu 29.3.2017 domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, resp. rozsudok, v zmysle ktorého bude žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1.788,35 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z uvedenej sumy odo dňa 8.11.2016 do zaplatenia. Zároveň si žalobca uplatnil náhradu trov konania. Miestna príslušnosť je daná v zmysle ustanovenia § 19 písm. d) v CSP. Dňa 27.12.2013 žalobca uzatvoril so žalovaným zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“). Žalobca v zmluve vystupuje ako spotrebiteľ, keďže tento nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Na žalobcu sa teda vzťahujú právne predpisy na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie účelového spotrebiteľského úveru. V zmysle zmluvy bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 1.500 Eur, výška úrokovej sadzby 70 % ročne, RPMN 69,9%, výška splátky 85,15 Eur, počet mesačných splátok 36, celková čiastka splatná dlžníkom 3.065,40 Eur. Žalobca má za to, že uvedená zmluva nespĺňa náležitosti zákona č. 129/2010 Z.z. a ďalších právnych predpisov slovenského právneho poriadku. Žalobca má za to, že v zmluve absentuje RPMN z dôvodu nesprávneho určenia, nakoľko v zmluve je uvedená úroková sadzba 70% a RPMN 69,9%. Je zrejmé, že hodnota úrokovej sadzby úveru nemôže byť nižšia ako RPMN. Žalovaný do RPMN nezapočítal všetky náklady úver. t.j. aj doplnkové služby súvisiace so zmluvou, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytovaní takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Žalobca ďalej poukazuje na neprimeranú výšku úrokovej sadzby, ktorá bola dojednaná vo výške 70 %. Podľa tabuľky priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk uverejnenej na internetovej stránke NBS bola priemerná hodnota ročnej úrokovej sadzby 11,02% pre podobné typy úverov. Keďže dohodnutá výška úrokovej sadzby viac ako šesťnásobne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetných zmlúv, ide o neplatný právny úkon. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 5.11.2014, sp. zn. 3 Co/114/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20 Co/3/2015, rozhodnutie Okresného súdu Nitra zo dňa 24.5.2016, sp. zn. 7C/126/2014, rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 21.4.2016, sp. zn. 17Co/296/2015. Zmluvné dojednanie o úrokovej sadzbe je neprijateľnou podmienkou,

a teda je neplatným dojednaním, na ktoré je potrebné nahliadať ako na neexistujúce. Na základe uvedeného zmluva neobsahuje náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., na základe čoho sa v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1, písm. a) uvedeného zákona považuje úver za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný ďalej v zmluve neuviedol spôsob započítania splátky úveru na istinu, úroky a poplatky, ako to vyžaduje zákon č. 129/2010 Z.z. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Žilina zo dňa 28.6.2016, sp. zn. 5 Co/214/2016, rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 25.6.2014, sp. zn. 6 CO/523/2014, rozhodnutie Krajského súdu Trnava zo dňa 25.1.2016, sp. zn. 23Co/65/2015. Teda zmluva neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a teda zmluva je aj z tohto dôvodu úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve nie je dojednaná konečná splatnosť úveru. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Prešov zo dňa 14.7.2015, sp. zn. 17 Co/2/2015, rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 29.1.2016, sp. zn. 2C/72/2015, rozhodnutie Krajského súdu Košice zo dňa 18.2.2016, sp. zn. 16Co/267/2015, rozhodnutie Okresného súdu v Trenčíne zo dňa 11.4.2014, sp. zn. 20C/136/2013. Ďalšou podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj uvedenie doby trvania zmluvy. V zmluve nie je uvedená žiadna informácia, kedy sa predmetná zmluva končí, preto to spôsobuje, že úver vyplývajúci z takejto zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 24.2.2014, sp. zn. 23 Co/158/2013. Žalovaný so žalobcom spoločne so zmluvou o úvere uzavreli dňa 27.12.2013 aj dohodu o poskytnutí služby, závislú na zmluve, ktorá je v absolútnom rozpore s dobrými mravmi, v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a Občianskym zákonníkom. Na základe tejto dohody žalovaný ako veriteľ poskytol žalovanému službu spočívajúcu v odklade splatnosti splátok. Za túto službu žalovaný zinkasoval odplatu vo výške 222,95 Eur. Žalobca má za to, že dohoda predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a preto je neplatná. Je zrejmé, že dohoda súvisí so zabezpečením pohľadávky žalovaného vzniknutou na základe zmluvy. Toto fiktívne plnenie veriteľa nie je plnením, ktoré slúži záujmu spotrebiteľa. Suma bola vpísaná do formulára, výška sumy nie je žiadnym spôsobom odôvodnená. Žalobca sa pokúsil o mimosúdnu dohodu so žalovaným, avšak neúspešne. Nakoľko sa úver poskytnutý na základe zmluvy považuje za bezúročný a bez poplatkov, žalobca žiada vydanie bezdôvodného obohatenia. Suma skutočne poskytnutého úveru bola vo výške 1.277,05 Eur a preto preplatok vo výške 1.788,35 tak zakladá bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobcu. Žalobca požaduje úroky z omeškania vo výške 5 % ročne od 8.11.2016, teda odo dňa kedy sa žalovaný dozvedel, že sa bezdôvodne obohatil na žalobcovi a mal dostatok času obohatenie vrátiť na účet žalobcu až do zaplatenia. Žalobca si uplatnil náhradu trov konania.

2. Žalovaný sa vyjadril k žalobe podaním doručeným súdu 24.4.2017. Žalovaný namietal miestnu príslušnosť nakoľko bezdôvodné obohatenie nie je osobitným nárokom, ktorý by bol upravený spotrebiteľským právnym režimom. Vzhľadom k tomu má byť príslušným súdom všeobecný súd žalovaného, teda Okresný súd Bratislava I. Žalobca poprel tvrdenie o nesprávnom údaji o RPMN, na preukázanie opaku predložil ako dôkaz rozpis vzorca určeného zákonom. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o výške úrokovej sadzby. Zmluva bola medzi sporovými stranami uzatvorená v roku 2013. Samotná výška odplaty bola v čase uzavretia zmluvy upravená § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Pri porovnaní výšky odplaty s hodnotou priemernej odplaty za spotrebiteľské úvery je namieste záver, že táto nebola podstatne prevýšená. Obvyklou odplatom vzhľadom na spôsob určovania je hodnota priemernej odplaty určovanej Ministerstvom financií SR. Tá bola pre zmluvu vo výške 45,94%. Za podstatné prevýšenie je však možné považovať odklon od priemernej sadzby o 25 až 27%. Ohľadne údajne absentujúcej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z., žalovaný uviedol, že súčasťou zmluvy sú aj prílohy, ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Žalovaný poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 13Co/111/2014. Údaj o dni splatnosti poslednej splátky vyplýva zo splátkového kalendára, ale aj z oznámenia veriteľa o schválení úveru. Zmluva teda údaj o termíne konečnej splatnosti obsahuje. Žalovaný uvádza, že termín konečnej splatnosti úveru je teda vymedzený dňom splatnosti poslednej splátky. Žalobca ďalej tvrdí, že zmluva neobsahuje počet, výšku a termíny splatnosti splátok. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina a úroky alebo poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Výklad ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. ako to prezentuje žalobca predstavuje v podstate požiadavku, aby sa v zmluve o úvere uvádzala amortizačná tabuľka. Žalovaný popiera tvrdenia žalobcu týkajúce sa dohody o poskytovaní služieb. Odplata uvádzaná v dohode je cenou plnenia, čiže podľa ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čiže z hľadiska uvedeného ustanovenia úvaha o

neprijateľnosti dojednaní o tejto odplate je vylúčená. Žalovaný vzniesol námietku premlčania z pohľadu plynutia subjektívnej aj objektívnej premlčacej doby. Žalovaný žiada, aby súd žalobu zamietol, a aby zaviazal žalobcu na náhradu trov konania.

3. Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného podaním doručeným súdu 5.6.2017. Žalobca má jednoznačne za to, že súd je príslušný v zmysle ustanovenia § 19 písm. d) CSP, nakoľko spotrebiteľský charakter sporu zostáva zachovaný v celom rozsahu, keďže bezdôvodné obohatenie je posudzované len ako dôsledok porušenia povinností žalovaného vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy a je dôsledkom spotrebiteľského charakteru vzťahu medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4 Obdo 45/2012, v zmysle ktorého nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorého sa v predmetnom konaní spotrebiteľka domáha má svoj základ v spotrebiteľskej zmluve. Žalobkyňa má preto postavenie spotrebiteľa. Žalobca poukázal na to, že v žiadosti o úver je uvedená iná výška RPMN ako v časti pojednávajúcej o schválenej časti úveru; uvedenú skutočnosť žalobca považuje za zmenu návrhu zmluvy. Žalobca poukázal na to, že pri stanovení RPMN je potrebné vychádzať zo skutočne poskytnutej sumy úveru, a to 1.277,05 Eur. Na základe uvedeného, berúc do úvahy 36 mesačných splátok v sume 85,15 Eur, pri úrokovej sadzbe 70% ročne je správne vypočítané RMPN 96,45%. Žalobca uviedol, že v prípade, že ak veriteľ nevie uviesť výšku RPMN vzhľadom na okolnosti, musí byť tento údaj uvedený jednoznačným slovným opisom (Krajský súd Banská Bystrica sp. zn. 13 Co/1269/2014. Žalobca rozšíril svoju argumentáciu o ďalšiu absentujúcu náležitosť v zmluva, a to priemernú RPMN, táto bola v prípade zmluvy podľa žalobcu 25,43%, pričom žalovaný uviedol údaj 45,94%. Žalobca ďalej uvádza, že nie je postačujúce ani to, že by údaj o konečnej splatnosti, o rozdelení splátky na úroky a istinu a ostatné poplatky boli obsiahnuté v oznámení veriteľa o schválení úveru, ktoré je zaslané dlžníkovi až následne po podpise zmluvy (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 6Co/107/2016). V prípade dohody o poskytnutí služby žalobca poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 1C/125/2013, na základe ktorého sa má žalovaný zdržať používania dohody ako bola uzatvorená v prípade medzi stranami, nakoľko sa jedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku. K námietke premlčania žalobca uviedol, že v zmysle § 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa plnenie najprv započíta na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak. Žalobca úver splatil v 15 splátkach do apríla 2014. Žalobca sa teda prijímaním plnení počnúc máj 2015 do januára 2017 bezdôvodne obohacoval. Žalovaný písomne potvrdil, že žalobca splatil úver v celej výške, t.j. v sume 3.065,40 Eur. V zmysle § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa žalobca skutočne dozvedel o bezdôvodnom obohatení žalovaného až po telefonickom rozhovore dňa 27.3.2017. Žalobca poukázal aj na § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z uvedeného je zrejmé, že námietka premlčania je bezdôvodná. Žalovaný doplnil svoje vyjadrenie podaním doručeným súdu 2.8.2017. Žalovaný uviedol, že žiadna osobitná úprava bezdôvodného obohatenia v súvislosti so spotrebiteľskými vzťahmi nejestvuje. Žalovaný sa vyjadruje k tomu, že k skutočnosti, že je logické, že RPMN v žiadosti sa odlišuje od RPMN uvedenej pri schválení úveru, nakoľko RPMN je možné určiť až pri schválení úveru, kedy je zřejmý dátum vyplatenia úveru. Pri poukázaní žalobcom na priemernú RPMN, tento vychádzal z úverov, pri ktorých bolo poskytnuté zabezpečenie, čo nie je prípad žalobcu. K námietke premlčania doplnil, že úver nebol splatený tak ako to tvrdí žalobca, nakoľko dlžník je povinný zaplatiť aj dojednaný úrok, nakoľko zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná. Na pojednávaní dňa 29.10.2017 strany ospravedlnili svoju neúčast' z dôvodu hospodárnosti. Súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku na 20.11.2017, na ktorom pojednávaní rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku.

4. Súd sa oboznámil s listinnými dôkazmi: zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, zmluvné dojednanie k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, rozhodcovská zmluva č. XXXXXXXXXXXX, splátkový kalendár k zmluve č. XXXXXXXXXXXX, oznámenie veriteľa zo dňa 4.1.2017 o ukončení zmluvného vzťahu, predsporová výzva zo dňa 8.11.2016, odpoveď k predsporovej výzve zo dňa 2.12.2016, rozpis vzorca pre úver zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX, súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3/2013.

5. Súd na danú vec aplikoval najmä nasledovné právne normy: § 107, § 451 a nasl., § 517 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb., občiansky zákonník, § 9 ods. 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“).

6. Súd ma za to, že v danom prípade je daná miestna príslušnosť súdu podľa § 19, písm. d) CSP, nakoľko si žalobca uplatňuje nároky vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorú uzatvoril so žalovaným, pričom je bezpredmetná právna kvalifikácia uplatňovaného nároku. Súd námietku premlčania vyhodnotil ako bezdôvodnú. Žalovaný poskytol úver žalobcovi vo výške 1.277,05 Eur. Sumu 222,95 Eur v zmysle dohody o poskytnutí služby, o ktorú žalovaný znížil sumu úveru uvádzanú v

zmluve vo výške 1.500 Eur, nemožno považovať za úver skutočne poskytnutý žalobcovi. Žalobca splatil celkovú sumu 3.065,40 Eur. Prvá splátka vo výške 85,15 Eur bola splatná dňa 1.2.2014. Žalobca splatil sumu 1.277,05 Eur po splatení 15. splátky, t.j. dňa 1.4.2015. Teda žalobca si uplatňuje nárok z titulu bezdôvodného obohatenia počnúc dňom 1.5.2015. Žaloba bola podaná dňa 29.3.2017, teda k uvedenému dátumu by nárok z titulu bezdôvodného obohatenia nebol premičaný. Súd má za preukázané, že strany uzatvorili zmluvu revolvingovom úvere dňa 27.12.2013. Žalobca poukázal na viaceré, podľa neho absentujúce náležitosti v zmluve o úvere podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ a z uvedeného dôvodu je podľa neho nevyhnutné vyhodnotiť zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov. Pokiaľ súd vyhodnotí, že zmluva spĺňa čo i len jednu zo skutočností uvádzaných v § 11 ods. 1 ZoSÚ, zmluva sa bude považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Súd sa stotožnil s názorom žalobcu, že v zmluve je nesprávne uvedené RPMN, nakoľko sa uvádza vo výške 69,09%, pričom ročná úroková sadzba je 70%. Ďalej do RPMN neboli zahrnuté všetky náklady žalobcu v súvislosti s úverom - doplnková služba v hodnote 222,95 Eur. RPMN predstavuje údaj dôležitý pre vyjadrenie nákladov na úver a spotrebiteľom pomáha tento údaj spoznať, aké všetky náklady budú spojené so spotrebiteľským úverom. Tým, že celkové náklady sú vyjadrené v percentuálnych bodoch, zjednodušuje sa tým spotrebiteľovi porovnanie obdobných produktov na finančnom trhu a tak aj výber toho najakurátnejšieho úveru. Nie vždy je však možné tento údaj v zmluve uviesť, pretože pre jeho vyčíslenie je potrebné mať zastabilizované vstupné údaje o výške úveru, období, splátky úveru a úroky s poplatkami. Revolvingový úver je však typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu. Dlžník stále platí, pretože veriteľ mu stále dopĺňa úver a časť splátky sa používa na splatenie poskytnutých úverových prostriedkov a časť na odplatu. Úver je odplatný právny úkon. Na začiatku revolvingového vzťahu sa údaj o RPMN určiť ako tak dá, pretože výška úveru, úroky, poplatky a obdobie úverového vzťahu vychádzajúce z počtu splátok sú zistiteľné... (rozsudok Krajského súdu Prešov z 27. januára 2011, sp. zn. 6Co 95/2010). RPMN teda vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru alebo pôžičky, pretože zohľadňuje nielen úrok ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom, a ktorý bolo možné stanoviť v čase uzatvorenia zmluvy tak, aby údaj zodpovedal skutočne poskytnutej sume úveru, prípadne spolu s náležitým vysvetlením spotrebiteľovi ohľadne osobitosti RPMN vo vzťahu k revolvingovému úveru. Na základe uvedeného, v zmluve je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1, písm. d) ZoSÚ), a teda poskytnutý spotrebiteľský úver na základe zmluvy sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi z titulu bezdôvodného obohatenia sumu 1.788,35 Eur (rozdiel medzi skutočne poskytnutou sumou úveru 1.277,05 Eur a sumou zaplatenou žalovanému žalobcom 3.065,40 Eur). Žalobca si uplatnil úroky z omeškania počnúc dňom, kedy sa mal žalovaný dozvedieť o tom, že sa bezdôvodne obohatil, t.j. dňom 8.11.2016 v zmysle presporovej výzvy žalobcu. Súd priznal úrok z omeškania od uplatneného dátumu vo výške uplatnenej žalobcom, a to 5% ročne zo sumy do zaplatenia.

7. Ohľadne náhrady trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, a teda, že priznal náhradu trov konania žalobcovi v rozsahu 100%, nakoľko bol tento úspešný v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Podanie treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z.z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).